

COVID 19 SEXPERIENCES

A Collection
of Stories
by Sri Lankan
Sex Workers

COVID 19 SEXPERIENCES: A Collection of Stories by Sri Lankan Sex Workers

2021

In partnership with SWASA Sri Lanka

Background

The COVID 19 pandemic had a devastating global impact on the daily wage economy. Sex workers were one of the groups most affected. In Sri Lanka, due to the criminalization of sex work, those who engage in transactional sex were already marginalized and subject to exploitation and violence by clients and also law enforcement. During the ensuing COVID 19 related lockdowns in 2020, these hardships further exacerbated, and sex workers struggled to meet their basic economic needs. An EconomyNext article in June 2020, after the initial lockdown period, reported on the challenges faced by sex workers at the lower end of the sex work spectrum; those individuals and families dependent on daily wages.

“Kumari is a 45-year-old mother of four living in Puttalam, Sri Lanka. She is a sex worker by trade. Today, with life brought to a virtual standstill by a global pandemic and with strict social distancing rules still in place in the absence of a verified vaccine, sex work has become prohibitively impractical and Kumari has no choice but to look for alternative avenues of income. COVID-19 has forced her to find temporary work in a coconut estate, tending to coconut saplings and clearing out the undergrowth, just to survive. Her meagre earnings – a far cry from what she made on the streets, pre-pandemic – buy her a couple of bowls of kola kenda (a local herbal porridge) a day. A full meal has proved a luxury, new clothes a distant dream.”

The EconomyNext report goes on to discuss the lack of government support; sex workers were ignored during relief efforts made available to daily wage earners across the country.

“sex workers did not receive the Rs 5,000 allowance paid by the government to daily wage earners as they did not have permanent addresses nor had their names in the electoral register.”

The majority of sex workers depended on non-government organizations they were connected with as key stakeholders of the HIV response in Sri Lanka for food assistance during this period. In addition, human rights activists mobilized relief packages - food and personal care items, including sanitary napkins for sex worker groups. Support, while well intentioned, was sporadic.

The Grassrooted Trust was one of the organizations that mobilized support for sex workers from Colombo, Puttalam and Katunayake during the pandemic. During this period sex workers shared anecdotal accounts of the challenges they faced: Economic hardships, violence perpetrated by intimate partners and clients, police brutality, drug use, risk taking all appeared to have escalated during the pandemic, bringing into focus the lack of family support/estrangement from families, and the inability to further their children's education – a common reality for most daily wage earners in Sri Lanka and across the world. All of this had a detrimental effect of the general health and wellbeing of sex workers, and also contributed to the loss of independence and agency that some sex workers had strived for in their chosen profession.

Grassrooted, together with sex workers and allies, decided to document COVID19 stories; a process led by sex worker peers in order to ensure that history will not overlook the experiences of these marginalized and much maligned essential service providers during a global pandemic.

This English summary of COVID 19 SEXPERIENCES will be accompanied by transcribed stories in Sinhala, and selected audio interviews, all which will be shared on the SWASA and bakamoono.lk online platforms.

Methodology:

Grassrooted worked with three sex worker groups to form the core team of peer interviewers:

1. Trans Equality Trust, Colombo
2. Stand Up Movement, Katunayake
3. Praja Diriya Padanama, Puttalam

Grassrooted conducted three training programmes, two in Puttalam and one in Colombo in January 2021 to help sex workers understand and implement interview techniques with their peers. One of the key focus areas of the training was ‘originality’ – ensuring that peers looked for different and divergent experiences during COVID 19; and another focus of the training session was to help interviewers ‘probe and question’ the narratives offered by their peers so as to ensure veracity.

Grassrooted, together with sex workers developed a basic questionnaire/set of questions to provide a starting point for the peer interviewers that covered the following:

1. What is your experience during the first lockdown?
 - Did you face any acts of harassment or violence by the law enforcement?
 - How was the situation at home? Did you face any violence from your partner?
 - If you faced any domestic violence, do you feel that it was less before covid?
2. Tell us about your current income?
 - How did you manage during the first lockdown?
 - How much did you earn before covid19? How many people did you support? How many people are there in your family?
 - How much do you make now daily? If that enough to support your family?
 - What is your worse experience due to loss of income?
3. What is your experience like in accessing health services during and after lockdown?

- Do you go to STD clinics?
- Do you have condoms? Do you have access to condoms?
- What is your access like to contraceptives and pregnancy termination services?
- Do you have access to general mid care from the government?
- Have you experience any negative/ positive experiences in a government setting?

4. Children's education and nutrition of dependents

- How did covid19 affect your children's education? Apart from general shut down of schools, is there anything they experienced because of your work
- Who are your dependents? How do you support them during covid19? How do you maintain their general health?

Additional information

How many clients did you have since March 2020? Can you compare that with pre covid19 time?

Have you done a PCR for Covid19?

Have you been sent to a quarantine center?

Have you been tested positive for covid19?

Any additional experiences that you want to share with us?

At the completion of the training sessions, Grassrooted identified 18 peer interviewers:

10 in Colombo
4 in Puttalam
3 in Anuradhapura
1 in Katunayake

These 18 peer interviewers submitted 60 stories over the period of February and March 2021.

Respondents were identified by peer interviewers and consisted of sex workers working locally in the area. Peer interviewers first met with respondents, explained the objectives of the COVID 19 SEXPERIENCES project, obtained recorded verbal consent, and conducted the interviews at an agreed location and time. Interviewers indicated that story collections also took place before, after and in between service provision to clients. In the event names are mentioned, sex workers provided consent.

Mobile phones were used to record stories; and were submitted via social media platforms – primarily IMO and WHATSAPP to Grassrooted. The optimum time was set at 10 to 15 minutes per interview with the view of transcribing the stories in the vernacular. Duration of the collected stories ranged from 7 minutes to 20 minutes. Grassrooted successfully transcribed all 60 stories that were submitted.

A key objective of COVID19 SEXPERIENCES was to provide sex workers an alternative source of income. Peer Researchers were paid LKR 4000 per successful submission, and respondents received LKR 1500 per interview to compensate for their time.

Limitations:

Sex workers, especially in Puttalam, struggled to express their hardships, and some found it difficult to articulate violations of bodily integrity, consent and violence. In fact, intimate partner violence, client perpetrated violence and police brutality appeared to be implicitly accepted by some as their lived reality. Self-stigma stemmed from their perception that sex work was immoral, illegal, and that in selling sex, clients, intimate partners and law enforcement somehow had ownership of their bodies thereby justifying the violence they faced. Some sex workers, especially in Puttalam, struggled to perceive violent, degrading, humiliating experiences as anything out of the ordinary.

Key Findings:

The collected stories covered multiple violations and hardships that resulted from the loss of regular income. Key findings below are listed under eight separate categories:

1. Loss of Income
2. Government Welfare
3. Agency & Risk Taking
4. Health
5. Drug Use
6. Violence
7. Family
8. COVID 19 Realities

Due to aforementioned complexity, however, stories include aspects of each category.

1. Loss of Income:

The common consequence faced by sex workers across the country was loss of income. During the first lock down in March 2020 there were no opportunities for sex workers to earn an income. Only when the first lockdown was partially lifted were sex workers able to venture out to service clients, and by June 2020 some sex workers revealed that they began to earn a fraction of their previous income. All sex workers - except two who had saved sufficient funds to survive on – spoke of lock down as an extremely difficult period economically, despite the sporadic support received by NGOs, Human Rights activists, clients, and in limited instances families and neighbours.

Sex workers in rural settings were able to subsist on home plots of fruit and vegetables. One sex worker from Puttalam reported that she and her child lived off coconut for three days. Another from Puttalam spoke of how their jack tree fed her and her feeble parents for days on end. One sex worker from Anuradhapura reported that she returned to migratory sex work with essential goods lorry drivers – who had been issued government curfew/lockdown passes - as she was sick of eating curried melons (*kekiri*) growing in her parent's garden. This was also a grim example of how loss of income led to increased risk taking.

“I started getting into food and vegetable lorries and travel with them. Usually they at least have three men in a lorry. Once three men had sex with me more than 10 times and dropped me in Dambulla which is about 50 kilo meters away from home. I had to walk back as there were no vehicles due to curfew, and I had to avoid the main roads because of police and military patrols. It took me over half a day to complete this journey. They each gave me 100 rupees¹.” - Female sex worker from Colombo who returned to live with her parents in Anuradhapura during lockdown

Trans sex workers living in high density communities in urbanized Colombo had no recourse to home gardens. Some were persona non grata with their families due to their identity, while others had not revealed their identity to families and were therefore unable to return home during this period. One Trans sex worker, who had informed her infirm parents that she worked in a shop in Colombo expressed deep regret about not being able to support her parents during this time.

“I only send my parents money. There are old and unwell. I send the money for food and medicine and for everything. Before Covid I sent them money every month. After corona came, even I don’t have money to eat so how can I send them money. My parents have taken loans from many people to get their medicine.” – Madu, Trans sex worker in Colombo

Some sex workers said that COVID 19 related detention centres, or even police detention was preferable to the hunger and deprivation they experienced. In fact, some sex workers from Colombo deliberately breached COVID 19 quarantine rules by standing on roadsides so that law enforcement and military personnel who enforced the quarantine picked them up [beggars, homeless, sex workers] and transported them to government run centres situated across the country. Trans Equality Trust leaders stated that some Trans sex workers picked up in this manner have not been in contact since.

One female sex worker from Colombo stated that she would like to live long term in the quarantine center until the country return to normalcy, and she could return to work.

“I had a headache for few weeks, and I was sent to a quarantine center. But I didn’t test positive so they told me that I can go home. I went there with my 9-year-old son. When we were at the quarantine center, we had food and water and a place to sleep. When they said I can go home, I didn’t want to. Because I had no money and I had no food. I could not think, I could not breath. I didn’t want to leave the quarantine center.” - Indrani, Female sex worker in Colombo

After lockdown periods were lifted, sex workers in Colombo spoke of relative return to normalcy, even though income was still a fraction of pre-lockdown periods.

¹ USD 1 = LKR 190

“Customers who came for 1000 rupees earlier, now offer only 400, 500 rupees. So it is very difficult to earn enough money for boarding, food and everything else.” – Madushani, Female sex worker in Colombo

In more rural and provincial settings clients were more difficult to come by, and sex workers resorted to begging.

“I didn’t have a way to feed my children. So, I went to Munneshewaram Kovil and I started to beg. I pretended to be a homeless, so the police wouldn’t hurt me. I could only find 100 – 150 rupees from begging, because there were not many people. I could only buy rice and kerosene oil from that money. Some days I didn’t even get 100 rupees.” - Kumari, Female sex worker in Puttalam

One homebased sex worker from Puttalam explained that she couldn’t afford her son’s preschool fees, and so had to keep him at home. This proved to compound her economic distress as she was no longer able to operate freely from home with her clients.

“There were days that I earned 8000 rupees a day. But now because of corona, customers don’t come. Some days I earn about 2000 but most days there is no income at all. I had to stop my son’s preschool because I can’t afford it. I can only work in the night now because my son is with me all the time.” Shani, Female sex worker in Puttalam

Similarly, a sex worker from Colombo spoke of the impact of school closures on her income, and the consequent hardships she had to endure.

“Even after lock down was lifted schools didn’t start. So, I couldn’t work with a nine-year-old son at home. All I can do now is go for a quick blowjob for 200 or 300 rupees and return home as soon as possible. Last December, one customer offered me only 100 rupees and I said that’s not enough even to buy rice and dhal. He kicked me and left. What do to? I went home with no money, and managed to get a packet of Maggie noodles on credit from the shop nearby.” – Indrani, Female sex worker in Colombo

2. Government Welfare

The Government of Sri Lanka provided LKR 5000 as an economic relief scheme for low income families, twice during the lockdown period. Daily wage earners impacted by the lockdown were included in this scheme. As news reports indicated during this period, there appeared to be no clear criteria on how this relief was being disbursed. The point of delivery for this relief were grassroots government officials such Grama Niladaris/Grama Sevakas, who appeared to determine who should receive the funds. Some, who had previously been identified as sex workers in the area, were discriminated against during this process. Those female sex workers who were not openly identified as sex workers managed to secure the funds.

“Villagers know that I am a sex worker. So they spoke against me. They said I should not get money. And because the villagers were against it, the GS didn’t give me money.” – Leela, Female sex workers in Puttalam

“GS knows that I do deals [sex work]. I get Samurdhi also [government welfare scheme]. But my name wasn’t there in the 5000 rupee list. I went to ask why and he said there is no money for whores!” – Anusha, Female sex worker in Puttalam

Trans sex workers were uniformly rejected as applicants for this relief scheme. Some spoke of how some government officials had made marriage and family (children) a key criterion for relief.

“Even if we were standing in a line they chase us away saying that we are not on the list. They asked us for a marriage certificate knowing full well that we are not married.” – Wasana, Trans sex worker in Colombo

“They said only the head of the house hold is eligible to receive it and if we want the money we have to submit out marriage certificate. We can’t get married! How can we produce something like that? – Tekla, Trans sex worker in Colombo

3. Agency & Risk Taking

During COVID 19 lockdown periods, sex workers were forced to compromise their agency and agree to more vulnerable situations and increased risk behaviour in order to subsist.

Numerous respondents spoke of sex acts which they did not perform or agree to with clients prior to COVID 19, but now in a post COVID 19 world have become a regular occurrence.

“Many expect from the back side [anal sex]. What to do now? We have to do it, otherwise we will lose the customer.” - Pooja, Female sex worker in Colombo

“Now everyone wants from the back side [anal sex]. I don’t like to do it, but I have to do it now because I need the money.” - Sara, Female sex worker in Colombo

Dhammika, a female sex worker in Colombo revealed that she does not like to engage in oral sex, but post COVID 19 has no choice. Dhammika is one of the participants the peer interviewer spent most time with because she was not able to clearly articulate her experiences. Being forced to engage in oral sex was not understood as a violation of her agency, and as the peer interviewer got closer to her, Dhammika very reluctantly admitted:

“ Katata ganna aasa na, eeth dan eekamai illanne, mona karannada? Gedara awith kochchara kata heduwath appiriyayi.”

[I don’t like to give blow jobs but that’s all they come for now. What to do? No matter how much I wash my mouth after getting home, it still feels disgusting.]

One sex worker from Anuradhapura who used to service local tourists explained how she was manipulated by a customer and forced into having sex with six of his friends.

“A known customer contacted me in December and asked me to come to a hotel in Sigiriya. He offered me 25000 for the night. I used to charge 20000 – 25000 per night before Corona came and I had serviced this customer for that amount earlier too. Usually the customer books one room for both of us, but that day he had booked a separate room for me. As the night progressed, I realized that I will have to service more than one. Six of his friends and him kept coming to my room and had sex with me. Once three of them had sex at the same time. In the morning they let me go, the

customer who contacted me earlier gave me 10000 not 25000 even though we agreed on that. When I left the hotel, I count not even walk, I took a three-wheeler and went home.” – Indika, Female sex worker in Anuradhapura

Sex workers not being paid the agreed fee appeared to be a common experience post COVID 19. What they would have fought for earlier, was accepted due to COVID 19. A sex worker in Puttalam who had gone to meet a regular client tells a similar story of having to service multiple men. In the end, she leaves only being compensated with food and drink for four days.

“There is a big coconut estate owned by a police officer whom I have had sex with before. During the curfew, he called and ask me to come to help out the estate so he can pay me some money. We had no food to eat so I decided to go. I rode my push bicycle to the estate, I had to avoid main roads and used walking paths to get there. There, his friends came every evening and had parties, they used alcohol and drugs and had sex with me many, many times. They asked me to cook for them, clean after them. They had sex with me for hours, I stayed there for four days and left. They didn’t pay me a cent.” – Nadeeka, Female sex worker in Puttalam

Trans sex workers from Colombo reported that she has given up asking clients to wear a condom, because there are plenty of sex workers who agree to have sex without a condom post COVID 19 on the request of clients.

“I don’t want to lose customers, so I don’t even carry a condom now. What’s the point? But I take gel, so at least I get some protection.” Nithu, Trans sex worker in Colombo

Trans sex workers like Nithu, who have been at the forefront of the HIV and STI response in Sri Lanka, reportedly struggled with the decision not to insist on condoms with clients. They did so in order to subsist. *“What to do?”* was a common lament. There were, however, some sex workers that refused to give in to condom-less sex. The result: No income. No food. No means to support their families.

“A customer came and asked to have sex without a condom. I said no! Refused! Then he kicked me, called me a ponnaya [derogatory term commonly used on those who appear effeminate] and left.” – Mala, Trans sex worker in Colombo

4. Health

The health impact of COVID 19 lockdown varied among Trans and female sex worker respondents. Female sex workers mainly reported lack of access to general medication including pain killers, diabetic medicine and pressure tablets, while Trans sex workers spoke mainly of their hormone treatment. Both Trans and female sex workers also spoke of difficulties related to ongoing STI treatment. The health implications and fallout from the violence they experienced will be discussed in the violence section below.

“I take hormones, and it cost me about rupees 6000 – 8000 per month. That is not a big deal earlier because I could work and earn money. After Corona came I had about 5000 saved in my till, I used it for food. I had no money to get my medicine. After I stopped the hormones I couldn’t even go to the toilet. I also lost my appetite.” – Sakuni, Trans sex worker in Colombo

Similarly, a female sex worker in Colombo revealed that she did not have access to diabetic and pressure medicine during the lock down and her sugar rose to 275 during that period. [Normal range is between 80-100 fasting blood sugar]

“After locked down was lifted I went to the diabetic clinic at the general hospital and the doctor prescribed a special pair of shoes for me. Its 3500 rupees and I can’t afford it because I don’t have much work now.” Indrani, Female sex worker in Colombo

During the first lock down the government used Sri Lanka postal service to deliver essential medicine to patients registers with government clinics. Numerous sex workers revealed that they did not receive ongoing treatment for sexually transmitted infections which they used to pick up in person. Often, this was due to frequently moving from rented space to rented space.

“I can’t even remember which address I gave when I first went to the clinic. After the lockdown I went to the clinic and they said they have sent my medicine for three months and they can’t issue any more until next month.” Kalyani, Female sex worker in Colombo

Sex workers also spoke about how clinic visits related to sexually transmitted infections have reduced, even post lockdown, thereby compromising the health seeking behaviour that the National HIV and STI response stakeholders have sought to inculcate in key populations such as sex workers.

“I used to go every month, but now I don’t have money, and also don’t want to lose time by going to the clinic. After lockdown was lifted I went once last year, and this year I’ve been once.” - Padma, Female sex worker in Colombo

Padma went on to state that their health was under risk from high risk behaviour demanded by clients.

“Customers want sex without condoms now, and that is not good for our health. They want back side [anal sex], and we can’t say anything to them.”

Unintended pregnancies are another health consequences that many sex workers spoke of during lockdown, related to the lack of condom use demanded by clients. One sex worker from Puttalam claimed that she was unaware of becoming pregnant.

“I had a regular customer. He lives nearby, so I had sex with him, but not always for money. We had a kind of an affair. He brought food including fish and dry fish for me. After that I didn’t get my periods. I thought it had stopped [menopause]. If I had visited the STD clinic at least I could have found out earlier. Now what to do, I am 8 months pregnant.” - Madushika, Female sex worker in Puttalam

Two other sex worker respondents - one from Puttalam and the other from Katunayake – also reported that they got pregnant during lockdown. Both pregnancies resulted in still births.

Numerous female sex worker respondents also complained about the lack of abortion services. Trans Equality Trust leaders told of three street based female sex workers who operated under the Peliyagoda bridge that got pregnant during lockdown. One of them delivered the child while living on the street and lived with her infant there until she was removed to a government run sex worker rehabilitation centre.

In general access to contraceptives was extremely limited during this period. Clients preferring condom-less sex was compounded by lack of funds to purchase or access alternative contraceptives. Most female sex workers also had no access to period products.

“My daughter is 14 and I couldn’t buy her pads during the lock down. I taught her how to use cloth instead of pads. I sat with her and tore up one of my old skirts to make folded cloth napkins. One packet is 120 rupees, and some days that’s all I earn. So I can’t afford things like that.” - Kumari, Female sex worker in Puttalam

5. Drug Use

Sex worker respondents were generally reluctant to discuss drug use. That said, during the interviews some sex workers spoke of how vulnerability increased due to their drug use.

“I had absolutely no income during lock down, and because I use drugs, I got sick [experienced withdrawal symptoms]. I had to find some money to get drugs, so I went to the main road to try and find a customer. The police saw me and started to beat me up. I managed to escape, but while running across the railway track fell and broke my leg.” - Dilshan, Trans sex workers in Colombo

“I started to beg because I needed to buy drugs. I covered my face and begged like a woman, and used any money I got for drugs. During lockdown I had fever and a body ache that I couldn’t tolerate [withdrawal symptoms] so I kept going to the road to catch a client.” – Tekla, Trans sex worker in Colombo

Some female sex worker respondents also reported that they were forced to take risks to earn money because of their partner’s drug use. In one instance a sex worker was forced to sell sex for drugs.

“Everything my husband earns he uses for heroin. During lockdown he didn’t have any income, so he got his friends to have sex with me in exchange of drugs. But I wanted to earn money for myself so that I can look after my children. But even now I have to give him money for heroin.” – Malathi, Sex worker in Colombo

Sex worker respondents also spoke of being manipulated by clients to have sex with them in exchange for drugs, but never received the agreed payment.

“If I don’t use drugs I can’t even get out of bed. My body hurts a lot. Because of this I become very helpless sometimes. Some men come with drugs. They show me heroin, ICE [crystal methamphetamine] - they have everything. They say if I have sex with them they will give me what I want... but after having sex multiple times they just leave us on the road and go.” – Sandya, Female sex worker in Colombo

Sex worker respondents also spoke of challenges when clients forced them to use licit drugs, such as alcohol.

“I said I don’t want to drink, but he [the client] forced me to drink. And then I don’t know what happened. I woke up in the hotel room and he wasn’t there. He had left without paying. The hotel people wanted me to pay. I explained the situation and left quickly. Luckily the hotel knew who I was and about the work I do. I was promised 10,000 rupees by that client, but I didn’t get anything.” – Sara, Female sex worker in Colombo

During the discussions on drug use, Trans peer interviewers showed an excellent understanding of HIV. For instance, when Dilshan, a Trans sex worker in Colombo explained how he used drugs - *“We draw the blood into the syringe, mix it with the drug and inject it.”* The peer interviewer raised her concerns about HIV transmission through injecting drugs and went on to conduct an extremely educational discussion on how HIV is preventable and manageable. At the end she offered to take him for a test.

6. Violence

Violence faced by sex workers during lockdown can be broadly categorized under police brutality, intimate partner violence and violence by clients. The violence faced by female sex workers from clients and intimate partners has been previously detailed in the sections above. In this section we therefore focus on Trans sex worker respondents in Colombo who reported more incidents of police brutality than sex worker respondents from other parts of the country. These incidents were dehumanizing, humiliating and resulted in serious physical injuries.

“The Police beat me and one of my friends recently. They ripped off our clothes and made us stand naked on the road. Then they scolded us in filth and took the money I had in my bag. I had about 300 rupees. Finally, they hooted at us [in ridicule] and left. We dragged ourselves to our boarding, and only then managed to put on some cloths.” - Wasana, Trans sex worker in Colombo

“I got caught twice to the police during lockdown, and the third time they hit me with police batons. I couldn’t even walk, I returned to my boarding with great difficulty.” - Lalani, Trans sex worker in Colombo

“I was looking to find a customer on the road when a three-wheeler came and stopped by me. There were police inside it. They asked what I was doing at night on the road. Before I even answered they said ‘Ponnaya! thota huttak na neda?’ [Derogatory term! You don’t have a vagina do you?] and hit me. They hit me with police batons. I fell and waited until they finished hitting me. I didn’t want to go to a hospital in female cloths, so I dragged myself to the boarding.” – Ahimsa, Trans sex worker in Colombo

In one instance a Trans sex worker and client were detained without food or water. An indicator of the powers exercised by law enforcement and military personnel during the lockdown periods.

“A regular customer called me and asked me to come to a nearby restaurant. It was closed, but he could get us a room open. I made it there discreetly, but while we were having sex, the police came and knocked on the door. When we opened the door, they shouted at us in filth and said I am spreading diseases. The police then said that they are putting us in quarantine, locked the door from outside and left us. We were locked in there without food or water for two days, until one of my friends managed to get us some food through the window. On the third day they let us go. They threatened me saying that if they find me again they will send me to a rehabilitation centre” – Sanju, Trans sex worker in Colombo

7. Family

Female sex workers who have children of school going age all reported lack of regular access to the internet – primarily due to the lack of funds - and the inability to continue online education during lockdown periods. In fact schools remained closed in most parts of the country until 2021, with schools in the Western Province opening in April 2021.

“Children were told to learn online. I can’t even afford a phone. So my children couldn’t take part in online lessons, and because they didn’t attend these online classes, this year they have to remain in the same class.” - Nadeeka, Female sex worker in Colombo

Even those who had SMART phones couldn’t afford the internet charges.

“I can’t afford the data cards. For one class at least 49 rupees is required.” - Indrani, Female sex worker in Colombo

Sex workers who had enrolled their children in private fee-paying schools were additionally burdened.

“They don’t care if its Corona or anything, we have to pay. I had to take a loan to pay school fees on 20% interest.” – Pooja, Sex worker in Colombo

As previously indicated, there emerged a clear difference in available family support between Trans sex workers and Female sex workers, i.e. Some migrant female sex workers respondents received free shelter and basic sustenance from their families to whom they returned during lockdown periods. Trans sex workers were restricted to their boarding rooms in the city, as reflected in the previous section on violence – they always made it back to their boarding refuge.

“My parents live in Kandy. I have two brothers. They removed me from the family a long time ago. Even if I starve to death they don’t care.” – Ishu, Trans sex worker in Colombo

“They removed me from family when I was 14. They consider me dead now” – Tekla, Trans sex worker in Colombo

“My parents are alive. They know where I live, but they didn’t even call me. Only nachchi [Trans] friends helped me get through this [lockdown] period” - Mumtaz, Trans sex worker in Colombo

An interesting narrative that emerged from these lockdown accounts was the relationship between female sex workers and the temple. Sex workers in Puttalam had previously reported handing over children to temples due to their inability to care for them. This practice continued during COVID 19 lockdown periods.

“My younger son wanted to get into robes, and I allowed it, Tomorrow he is coming home, I have to prepare alms for him” – Kumari, Female sex worker in Puttalam

Similarly, Leela, a female sex worker from Puttalam revealed that one of her sons got into robes during the lockdown and as a result was able to provide them with food from the temple.

“If not for him I didn’t know how we would have survived. I have three more children at home”

As indicated at the outset, the economic fallout from COVID 19 had a significant impact on the ability for sex workers to care for their dependents; mainly children and infirm parents. One sex worker spoke of the extra care she took when dealing with clients as she returned home to a feeble and aged grandmother.

“My grand mother is 95 years old. She needs medicines, and constant care. She also takes insulin. I am scared to go to work because they say that old people get COVID easily. If I get it, she will get it, and if she gets it, she will probably die. Then, I won’t have anyone left in the world” – Sanya, Female sex worker in Colombo

8. COVID 19 Realities

As highlighted in this COVID 19 SEXPERIENCES summary, Trans and female sex workers in Sri Lanka have had their lives and livelihoods transformed by COVID 19. They have become even more vulnerable and marginalized in a society that continues to criminalize, ridicule, and humiliate them juxtaposed against the ravenous consumption of the services they offer. While this hypocrisy is well understood by sex workers in Sri Lanka, the challenges posed by the COVID 19 pandemic has forced sex workers to reevaluate their approach. Pre-COVID 19 concerns of health [e.g. condom use and mitigating sexually transmitted infections] and safety [e.g. prevention of intimate partner violence, client violence and police brutality] have been augmented by COVID 19 health and safety measures. For example, sex workers and allies have looked at alternative models of income that include online and phone sex options. Yet, with sex workers at the low end of the economic spectrum these options remain a bridge too far currently, and more needs to be done to explore safe and economically viable alternatives. In the meantime, masks, sanitizers, social distancing and the challenges they bring prevail.

“I put on the mask, take my sanitizer, and stand on the road. But customers can’t recognize us, and we can’t recognize them. I am scared to even talk to a potential customer because who knows who they are... it could be police, a drug dealer, or even a thief.” – Sakuni, Trans sex worker in Colombo

“Some days I don’t make enough to buy a mask for the next day. And sanitizer is very expensive” – Madushani, Trans sex worker in Colombo

“After I go with a customer, I wash my hands, and take a bath if possible. If not, I go home and take a hot water bath with salt outside of the house. I wash my cloths outside, who knows who has it?” – Lalani, Female sex worker in Colombo

If only COVID 19 also forced the government of Sri Lanka to reevaluate their approach to sex work and the archaic laws that continue to persecute and discriminate those who engage in transactional sex. The reality is that sex workers have been maligned further as vectors now of COVID 19, not just sexually transmitted infections including HIV. Documenting the experiences of sex workers during this period is therefore crucial, and could prove to be integral to an ongoing advocacy process to ensure that those within government may - one day in the not too distant future we hope - understand that sex workers are citizens that deserve the same freedoms and protections as other citizens of Sri Lanka. If that is not yet possible in this current perfidious political climate, perhaps these stories can help the government of Sri Lanka accept that sex workers are above all human, all too human.

Selected stories

Stories are color coded as below.

Loss of Income	
Government Welfare	
Agency & Risk Taking	
Health	
Drug Use	
Violence	
Family	
COVID 19 Realities	

අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කය

“කොරෝනා හින්දා ඒ බිස්නස් එක නැතුවම ගියා. ගිය අවුරුද්දේ (2020) ජනවාරි පෙබරවාරි වල කොරෝනා එන්න කලින් (2019) දෙසැම්බර් මාසයේ මට රුපියල් හැට දහහක් විතර හොයාගන්න පුළුවන් වුණා මාසෙට. හැබැයි මාර්තු මාසෙන් පස්සේ සතයක්වත් නෑ. ඉතුරු කරගෙන තිබ්බා පොඩි ගානක්. ලක්ෂ තුනක් විතර. ඒක නිසා කාල බීල ඉන්න පුළුවන් වුණා. පවුලේ ඉන්නේ මමයි මහත්තයයි දුවලා දෙන්නයි පුතයි.

එක කට්ටියක් ආවා (2020) දෙසැම්බර් මාසේ. එහෙම ඇවිල්ලා එන්න කිව්වා හෝටලයක් තියෙනවා සීගිරියේ, සීගිරියට එන්න කිව්වා. මාව දන්න කස්ටමර් කෙනෙක් කෝල් කරලා ඇහුවාප සීගිරියේ හෝටලේකට යාළුවෙක් ඇවිත් ඉන්නවා, යන්න පුළුවන්ද කියලා. ආදායමක් නැතුවම හිටපු නිසා මම කැමති වුණා. මුළු රු. 25000ක් පොරොන්දු වෙලා මම ගියා.

එක්කෙනෙක් නෙමයි, කට්ටියක්ම ඇවිත් හිටියා. පවුල් දෙක තුනක්. මටත් වෙනම කාමරයක් අරන් දුන්නා. සාමාන්‍යයෙන් යන මම ඉන්නේ කස්ටමරේ කාමරේ. වෙනම කාමරයක් අරන් දුන්න නිසා මම ඇහුවා ඇයි කියලා. ‘ඔයාට ලෙසියිනේ’ කියලා මට කතා කරපු කස්ටමර්ගේ යාළුවා කිව්වා.

රු. 9 විතර වෙන කොට එක්කෙනෙක් ඇවිත් සෙක්ස් කරා. ඊට පස්සේ තව එක්කෙනෙක් ආවා. මේ විදියට එකන හිටපු පිරිමි හත් දෙනෙක් දෙනෙක් පාර ඇවිත් සෙක්ස් කරා. රුපියල් 25000ක් දෙකතා කිව්වානේ කියලා ඒ විශ්වාසෙට, එළි වෙන්න පැය ගණන් කර කර මං හිටියා. පාන්දර 3 විතර වෙන කොට, හැමෝම හොඳටම බීලා හිටියේ. ඒත් සෙක්ස් කරන එක නං නැවැත්තුවේ. අන්නිමට ඉවර වෙන කොට එළියත් වැටිලා. මට ඒ වෙන කොට ඇවිද ගන්නවත් බෑ.

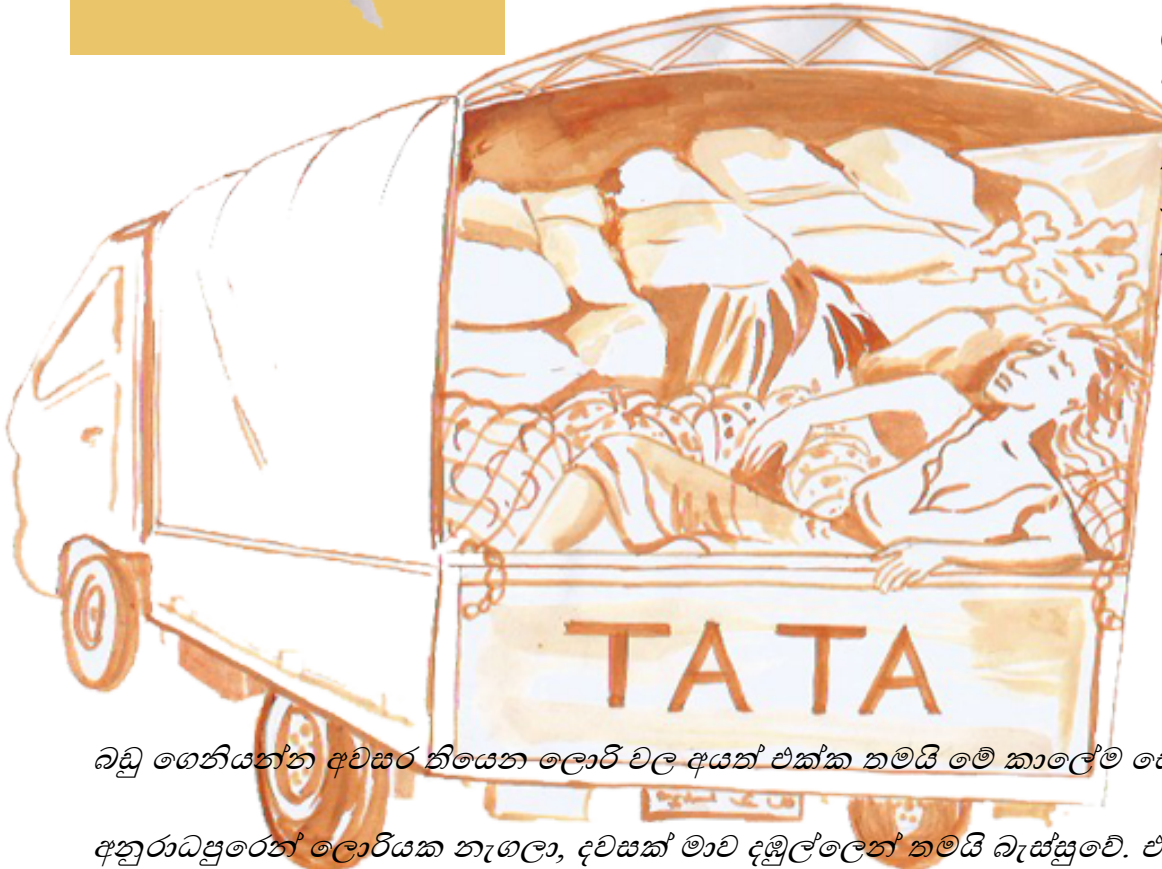
ඉක්මනට, නා ගෙන මම ගෙදර යන්න ලැස්ති වෙන කොට, ඒ කාන්ඩේ හිටපු එක්කෙනෙක් ඇවිත් රුපියල් 15000ක් දුන්නා. මං කිව්වා 25000කටනෙ පොරොන්දු වුණේ කියලා. ‘10000ක් කාමරේට ගෙව්වා මේක ගන්න කියලා’ ඒ මනුස්සයා ගියා.”

අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කය

“මම වැඩ කරන්නේ ජා ඇල, ඒත් දැන් ඇවිල්ලා ඉන්නව ගමට. මේ කාලේ කොරෝනා හින්දා ජා ඇල පැත්තෙ ඉන්න බයයි.

(2020) මාර්තු මාසයේ කොරෝනා එද්දී, ‘මෙහෙම භයානක ලෙඩක් තියෙනවා, ඉතින් ඔහේ ඉන්න එපා පුනේ මෙහෙට එන්න අපි මොනවා හරි කර ගමු’ කියලා අම්මා කිව්වා. ඇදිරි නීතිය කියන කොටම මම ගෙරද ආවා. ඇදිරි නීති කියන්නේ ඉතිං එළයට වත් යන්න බැනේ. මම ගෙරදට කියලා තිබ්බේ ගාමන්ටි එකක් වැඩ කරනවා කියලා.

අපේ කිරි අම්මගෙන් ලැබුණ ඉඩම් කැල්ලක තමයි පොඩි ලෑලි ගෙයක් හදලා තියෙන්නේ. මං මේ රස්සාව කළේ කොළඹ, ජා ඇල පැත්තේ. අනුරාධපුරේ බහින්න බෑ, අදුරන අය ඉන්නවනේ.

අම්මටත් කිසිම ආදායමක් නෑ, පිං පඩියක් හම්බවෙනවා ඒක රුපියල් 250යි. කන්න බොන්න දෙයක් නැති වෙන කොට මම ෆැක්ටරියක රැ වැඩට යනවා කියලා අම්මට බොරු කියලා කස්ටමර්ස්ලා හොයා ගන්න එළයට බැස්සා.

බඩු ගෙනියන්න අවසර තියෙන ලොරි වල අයත් එක්ක තමයි මේ කාලේම සෙක්ස් කරේ.

අනුරාධපුරෙන් ලොරියක නැගලා, දවසක් මාව දඹුල්ලෙන් තමයි බැස්සුවේ. ඒ ලොරියේ තුන් දෙනෙක් හිටියා. ඒ තුන දෙනා එක්කම ඉන්න වුණා. මාව දඹුල්ලෙන් බස්සනකොට එක්කෙනෙක් ගෙන් රුපියල් 100 ගානේ දුන්නා. දඹුල්ලේ ඉදින් ගෙරද යන්න වාහන මුකුත් නෑ. මං පයින්ම තමයි ගෙරද ගියේ. පාන්දර 3 විතර වුණා ගෙරද යන කොට.

ඇදිරි නීති කාලේ කස්ටමර්ස්ලා කියලා හිටියේ ලොරිවල අය විතරයි. ලොරියේ ඉන්නේ කී දෙනෙක්ද ඒ හැමෝම එක්ක ඉන්න ඕනේ.

මේ දවස් වල අනේ කොන්ඩම් මුකුත් නෑ, හරිම බයෙන් තමයි රස්සාව කර ගන්නේ.”

අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කය

“කොරෝනා කියලා රට වහපු දවසේ ඉදන් අපිට කිසිම ආදායමක් නෑ. මම කොළඹ වැඩ කර්ම බයට ගෙදර ගියා. ගෙදර ඉන්නේ මගේ අම්මයි දුවයින දුවට දැන් 12යි. අම්මා ගෙදර මිදුලේ එළවළු, පළා වර්ග වවලා තියෙනවා. බත් උයලා, කොල මැල්ලුමකුයි, කැකිරියි කමයි අපි වැඩි පුරම කෑවේ. උදේම නැගිටලා අම්මා මිදුලේ ටිකක් ඇවිදලා උයන්න මොනා හරි හොයා ගන්නවා. වත්තේ පොල් ගස් තුනක් තියෙනවා.

අම්මා ගෙදර මිදුලේ එළවළු, පළා වර්ග වවලා තියෙනවා. බත් උයලා, කොල මැල්ලුමකුයි, කැකිරියි කමයි අපි වැඩි පුරම කෑවේ. උදේම නැගිටලා අම්මා මිදුලේ ටිකක් ඇවිදලා උයන්න මොනා හරි හොයා ගන්නවා. වත්තේ පොල් ගස් තුනක් තියෙනවා. එකේත් පොල් කඩා ගන්නා. උදේ 11ට විතර අපි තුන්දෙනා බත් කනවාන රට කහට එකක් බීලා නිදා ගන්නවාන දුවට විතරක් බත් ටිකක් ඉතුරු කරනවා.

එයා දැන් හතේ. ලොකු ළමයෙක් වෙයි කියලා බයේ ඉන්නේ. එහෙම වුණොත් අතේ සල්ලි කියක් හරි තියෙන්න අපායෑ.

ඇදිරි නීතිය අයිති කරාට පස්සේ (2020 ජූනි) මෑන් පවර් වැඩ කරන්න කටුනායක ගියා. ඒත් (2020) ඔක්තෝබර් මාසේ එහේ කෙරෝනා හොදටම වැඩි වුණොත්. ආපහු ගෙදර ආවා.

මේ පැත්තේ ගාමන්ටි නං ඇරලා තියෙනවා. කොහු මොලේත් වැඩ තියෙනවා සමහර දාට. ඒත් ඒවාගේ සග්ගි ගෙවන්නේ හරිම අඩුවෙන්. දැං දුවට පංති තියෙන්නේ ඔන් ලයින්. ඒවටත් සල්ලි ඕනේනේ.”

නන්දනී

කොලඹ දිස්ත්‍රික්කය

“ඇදිරිනීතිය කාලේ කන්න බෙන්න කිසිම දෙයක් නැතුව ඉන්නකොට මගේ දන්න කස්ටමර් කෙනෙක් කෝල් කරා. ඊට පස්සේ මං එයාට කිව්වා ‘අය්යේ මම එන්නං හිමින් සැරේ’ කියලා. වැඩිය මේකප් කරන්නෙ නැතුව සාමාන්‍ය විදිහට එන්නම් කියලා. කස්ටමර් එකට කැමති වුණා.

මම සාමාන්‍යයෙන් යන ලෙප් එකක් තියෙනවා. එනෙන්ට යමු කියලා කතා කර ගන්නා. කස්ටමර් මාව ගන්න ආවා මොටර් බයිසිකලෙන්. මේකප් බාගෙට දාගෙන සාමාන්‍ය විදියට යනකොට මොකද්ද වගේ. ඉතිං කරන්න දෙයන් නෑ, හොරෙන් හොරෙන් පාටර වෙලා හිටියා කස්ටමර් එනකන්.

ඒ ලෙප් එක ලග මළ ගෙයක් වෙලා, ටිකක් සෙනග හිටියා. ඇදිරි නීතිය තිබ්බට මොකද ලොප් එකෙන් කට්ටිය පිරිලා හිටියා. අපේ රූමි එක් නොමබර් 25.

‘රට වහල තියෙන වෙලාවක උඹලා මෙහෙම හැසිරෙන්නේ’ කියලා අපිට තිත්ත කුණුහරුපෙන් බැන්නා. කියන්න පුළුවන් හැමදේම කියලා අපහාසයට ලක්කලා. ‘මොකද මේ උඹලා ලෙඩ බෝ කරන්න ද ඇවිත් ඉන්නේ’ කියලා හරියට බැන්නා. එතනදි මම හරියට අසරණ වුණා. ඇත්තටම මොකද මම එදා ඒ දේට ගියේ ජීවත්වෙන්න ඇත්තටම සල්ලි කියක් හරි හොයාගන්න ඕන නිසා මොකද කන්න බොන්න කුසගින්න නිවා ගන්න එපැයි මොන දේ කරන්නන්.

‘නොපිව නිරෝධායනය කරනවා’ කියලා කස්ටමර්ගේ බයිසිකලේ යතුරන් අරන් කාමරේ දෙර එළියෙන් ලොක් කරලා ගියා. දවස් තුනක් කැම බීම මොනවත් නෑ. මගේ යාළුවෙක් ඇවිත් බත් එකක් දීලා ගියා ජනේලෙන්.

ඊට පස්සේ කොහොම හරි දවස් තුනක් ගෙවුනා. පොලිසියෙන් ආයෙන් නොපි පාරේ දැක්කොත් දානවා කිව්වා පුනරුත්ථාපනයේ කියලා තර්ජනය කලා.”

කොළඹ දිස්ත්‍රික්කය

“එක පාරටම ගොඩක් ආර්ථික අපහසුතා ආවා. රට වැහිවට පස්සේ ආදායම සම්පූර්ණයෙන් නැති වුණා. මගේ තාත්තා ඔත්පොළ. එයාට බෙහෙත් කරනවා. ප්‍රෙෂර්, දියවැඩියාව තියෙනවා. මගේ දරුවෝ දෙනෙතා ඉන්ටර්නැෂනල් එකක් ඉගෙන ගත්තේ.

ලොක් ඩවුන් වුණත් ඒ නිසා ඉස්කෝලට ගෙවන්න ඕනේ. එක පාරටම ඔන් ලයින් පංතිපටන් ගත්තා.

ඒකට ෆොන් ගන්න වුණා. වියදම්. වැඩි වුණාට ආදායමක් නෑ.

කොරෝනා එන්න කලින් මම දවසට රුපියල් 8000ක් විතර හෙව්වා. (2020) අප්‍රේල් මාසේ 20% පොලියට ණය ගත්තා. දැනට රුපියල් ලක්ෂයක් විතර ණය තියෙනවා.

ඒක ගෙවා ගන්න හරිම අමාරුයි. ලොක් ඩවුන් එක අයිත් කරන් කස්ටමර්ස්ලා එන්නේ නෑ. මටත් බයයි නේ යන්න. මේ කාලේ මගේ කස්ටමර්ස්ලා හුඟාක් මට උදවු කලා.

කෑම බීම ගෙනත් දුන්නා. එක පාරක් තාත්තගේ බෙහෙත් ටිකක් ගෙනත් දුන්නේ කස්ටමර් කෙනෙක්.

දැං බිස්නස් අඩු නිසා, ලැබෙන එකක් ගන්නවා.

ඉතිං ඩින්ක් ගන්න වෙනවා.

බෑ කියන්න බෑ,

කස්ටමර් නැති වෙයි කියලා. ගොඩක් අය බැක් සයිඩ් ඉල්ලනවා. අපිට ඉතිං එයාලා කියන දේ කරන්න වෙනවා. ඉස්සර නං රූට ගියොත් එක පාරයි සෙක්ස් කරන්නේ. දැං සමහර වෙලාවට දෙකුන් පාරත් කරන්න වෙනවා පිටිපස්සෙන්. ලැබෙන්නෙන් ඉස්සරට වඩා අඩු ගානක්.”

කොළඹ දිස්ත්‍රික්කය

“මම හෝමෝන ප්‍රතිකාර ගන්න කෙනෙක්. ඒ කියන්නේ සංක්‍රාන්ති කාන්තාවක්. මාසෙට ඒ බෙහෙත් වලට රැපියල් 6000ක් විතර යනවා. ඉස්සර ඒක ලොකු දෙයක් නෙමෙයි. දවසරට 1500ක් හම්බ වුණත් ඇති. මොකද මට ළමයි නෑ, තනිම බොඩිමේ ඉන්නේ. ඒ නිසා කරදරයක් නැතුව ජීවත්වුණා මේ රස්සාව කරගෙන.

කොරොන් ආවට පස්සේ රැකියාව කරන්නබැරි වුණානේ. හොරෙන් හරොරන් බිස්නස් එකක් කරන්න බැලුවා. බඩගින්නේ ඉන්න බෑනේ. රේල් පාරත් පැනලා පාලම තියෙනවා ඕක යටට හොරෙන් හොරෙන් ගිහිල්ලා එක වැඩක් දෙකක් දාගන්නව. මේ තියෙන ප්‍රශ්න නිසා ඔයා ඒ අවදානම බැලුවෙ නෑ.

මාස්ක් කියන එක දාගන්නා, හෑන්ඩ් සැනිටයිසර් එකක් ගන්නා. පාලම ලග හිටියා. හැබැයි මාස්ක් දාලා නිසා කස්ටමර්ස්ලට මාව අදුර ගන්න බෑ. අපිටත් එයාලව අදුර ගන්න බෑ. කස්ටමර් කෙනෙක්ද, කුඩු කාරයෙක්ද, හොරෙක්ද කියලා හොයා ගන්න බෑ ලගට එනකම්ම.

බෙහෙත් නැතුව ගිය එක ලොකුවටම බලපෑවා මට. කටට කිසිම රසක් දැනෙන්නේ නැතුව ගියා. කෑම කන්න බැරුව ගියා. නැගිටින්න පණනෑ වගේ. රට ඇරියට පස්සේත් හෝමෝන ගන්න තරම් තවම සල්ලි හොයන්න අමාරුයි. රැපියල් 200ක් 300ක් තමයි දවසට සෙට් වෙන්නේ.”

සකුණි

කොළඹ දිස්ත්‍රික්කය

“මගේ ගම මාතලේ. මට දෙමාපියන් දෙදෙනා සමඟ සහෝදරයන් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා. මම පාසල් ගියේ මාතලේ. මගේ සංක්‍රාන්තියට ගෙදරින් කැමති වුණේ නෑ.

මට හරියට ගැහුවා, බැන්නා ඒ නිසා තමයි මම කොළඹ ආවේ. පවුලෙන් මාව අයින් කරලා තියෙන්නේ, මම මැරුණත් එයාලට ගානක් නෑ,

ගිය අවුරුද්දේ ලොක් ඩවුන් කාලේ නං කිසිම වැඩක් කර ගන්න බැරි වුණා. පාරේ හිටියොත් ඇදිරිනීතිය කඩ කළා කියලා අත්අඩංගුවට ගන්නවා. බෝඩිං කුලිය ගෙවා ගන්න බැරි වුණා හරිහමං වේලක් කන්න බැරි වුණා. රැවුල කපන්න කපන්න රේසරයක් ගන්න බැරි තරමටම ගොඩාක්ම අසරණ වුණා මේ කොරෝනා වෛරසය නිසා.

අපිට කිසිම සහනාධාරයක් ලැබුණ නෑ අපිව පෝලිම්වල හිටියත් එලවනවා බෝඩිංකාරයෝ ඒ නිසා ඔයාලට නෑ කියලා අපිව එලවල දානවා. එයාලා අපෙන් කසාද සහතික ඉල්ලනවා අපි ඉතින් කසාද බදින අය නෙමෙයිනේ.

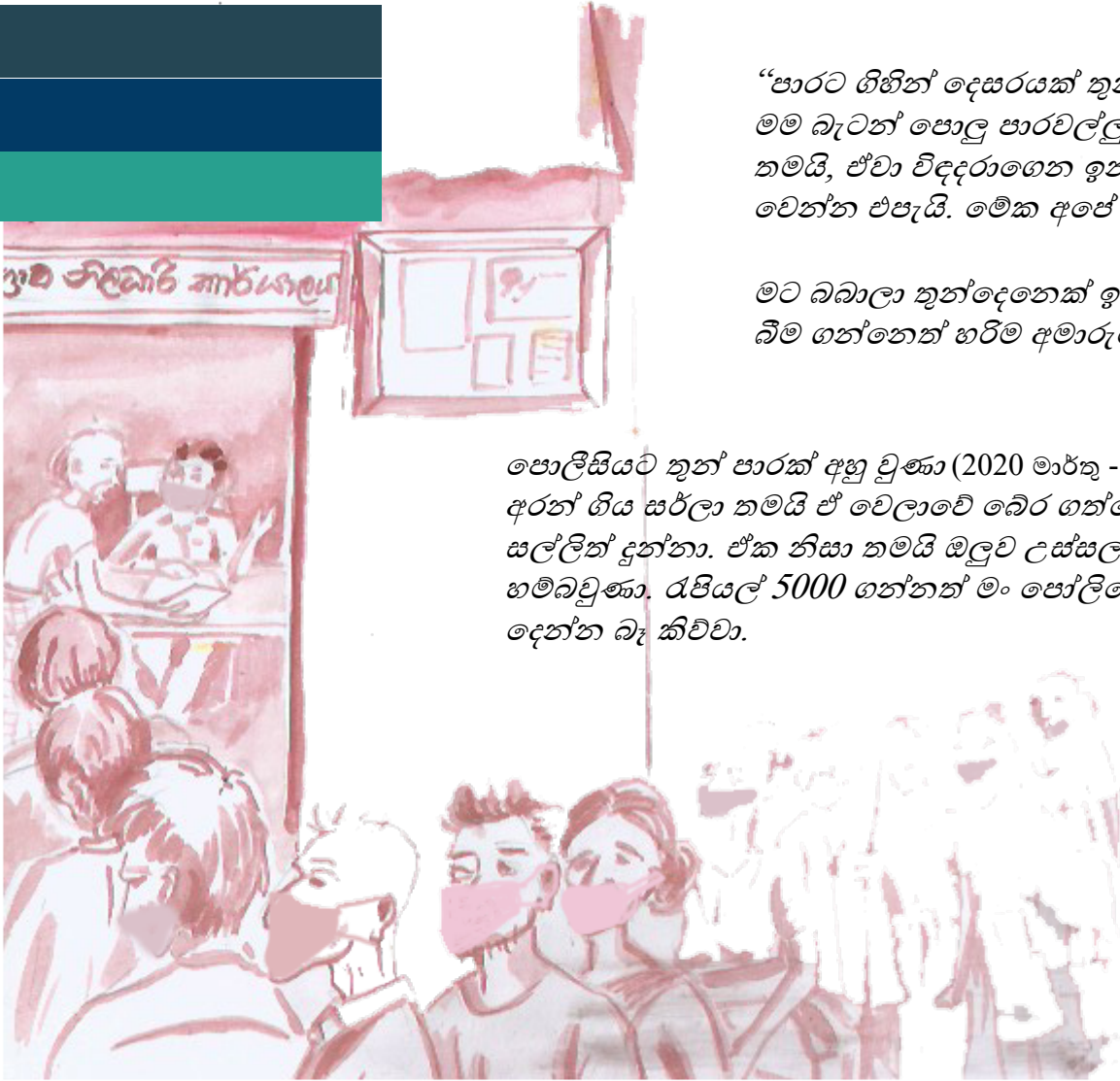
ඇදිරි නීතිය අයින් කරාට පස්සෙන් වැඩිය වැඩ එන්නේ නේ. එකක් දෙකක් අමාරුවෙන් කරගන්නවා. වැඩිය පාරේ ඉන්නෑ පොලිසිය අපිව දැක්කොත් ගහහා එලවනවා.

මටයි මගේ යාලුවෙකුටයි මේ ලඟදි ගැහුවා අපේ ඇඳුම් පවා ඉරුවා අපිව නිරුවත්ව තිබ්බා ඊට පස්සේ අපිට කුණුහරුවෙන් බැනලා අපේ බෑග් වල තිබ්බ සල්ලි පවා ගන්නා. තිරිසන්තුවත් ඔහොම නෑ. පොලිසිය අපිට වී වී කියලා කෙල ගහලා ගියේ. අඩ නිරුවත්ව අපි දෙන්නා කාමරේට ආවා ඇවිල්ලා තමයි ඇඳුමක් හරියට ඇඳගත්තේ.”

වාසනා

කොළඹ දිස්ත්‍රික්කය

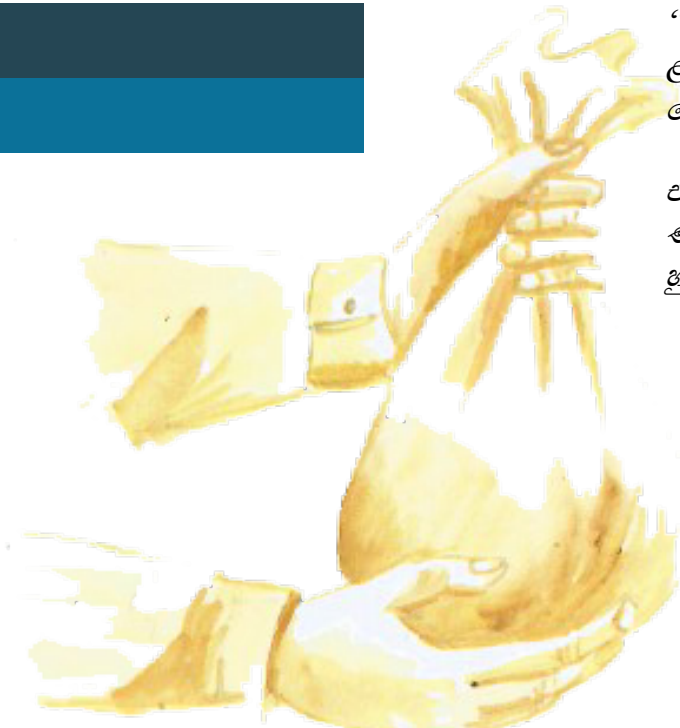
“පාරට ගිහින් දෙසරයක් තුන්සැරයක් මාව අහු උන වෙලාවේ මම බැටන් පොලු පාරවල්ලුත් කෑවා. සෑහෙන්න වේදනාවෙන් තමයි, ඒවා විදදරාගෙන ඉන්නේ මොනා කරන්නද අපි ජීවත් වෙන්න එපැයි. මේක අපේ රස්සාවනේ.

මට බබාලා තුන්දෙනෙක් ඉන්නවා, ඒගොල්ලෝ පොඩ්යි. කෑම බීම ගන්නෙත් හරිම අමාරුවෙන්. හොරෙන් හරි ගියේ ඒකයි.

පොලීසියට තුන් පාරක් අහු වුණා (2020 මාර්තු - ජූනි) ලොක් ඩවුන් කාලේ .මාව ඩීල් අරන් ගිය සර්ලා තමයි ඒ වෙලාවේ බේර ගත්තේ. ඒ සර්ලාම මට ජීවත් වෙන්න සල්ලිත් දුන්නා. ඒක නිසා තමයි ඔලුව උස්සලා හිටියේ. රජයෙන් එක් බඩු මල්ලක් හම්බවුණා. රැජියල් 5000 ගන්නත් මං පෝලිමේ හිටියා. හැදුනුම්පත නැති හින්දා දෙන්න බෑ කිව්වා.

මේ corona virus කිසිම දවසක කිසිම රටක ව්‍යාප්ත නොවේවා කියලා තමයි ප්‍රාර්ථනා කරන්නේ. මොකද මොන දේ ආවත් අපි තමයි නැලෙන්නේ. අපි ජීවත්වෙන්නේ පාරේ බැහැලානේ, පාර නැති වුණා කියන්නේ ජීවිතේම නැති වුණා වගේ තමයි.”

කොළඹ දිස්ත්‍රික්කය

“ගෙදර ඔක්කොම අට දෙනෙක් ඉන්නවා මගේ ළමයි ඇරෙන්න මගේ අක්කගේ ළමයි හදනවා මං. එයාලවත් රැකගෙන මගේ ළමයිවත් බලාගෙන තමයි ජීවත් වෙන්නේ. ඉතුරු තර ගත්තු සල්ලි 10000ක් විතර තිබුණා.

ඒකෙන් තමයි ජීවත් වුණේ ලොක් ඩවුන් කාලේ. ඊට පස්සේ ණය වුණා. දැනට ණය තියෙනවා 35000ක්. තවම සතයක් වත් ගෙවලා නෑ. පොලිය එකතු වෙලා හුඟාක් වැඩි වෙලා ඇති.

පොලීසියේ මහත්තයෙක් ළමයි දෙන්නෙකුට පොත් අරන් දුන්නා. අනිත් දරුවොන්ට අළුත් පොත් අරන් දෙන්නවත් වත්කමක් නෑ, පොඩි දුටු අසනීප වුණා (2020 මාර්තු - ජූනි) ලොක් ඩවුන් කාලේ.

ආණ්ඩුවේ ඉස්පිරිතල වලින් ගන්න එපා එව්වර සිරියස් නෑනේ කිව්වා. ඒත් මට බයයිනේ. ප්‍රයිවට් ක්ලින්ක් එකකින් බෙහෙත් ගන්නා. ඒ වැඩ වලට තමයි ණය වුණේ. දරුවා වෙනුවෙන් ජීවිතේ වුණත් දෙනවා, ඒත් අසනීප වලට බෙහෙත් කරන්න අපිට බෑනේ.

ලොකු පුතා කරාටි පන්තියකට යනවා. ගිය (2020) අවුරුද්දටම යන්න බැරි වුණා. ඒකට මාසෙට රුපියල් 750ක් යනවා. දැං නං පංති කියෙනවා, ඒත් යවන්න සල්ලි නෑ.

මගේ ආවිච්චි ඉන්නෙත් මං ලග .එයාට දැන් අවුරුදු අනූ පහක් වෙනවා වයස. එයාට ඉන්සියුලින් දෙන්න ඕන, හොදට කෑම බීම දෙන්න ඕනේ. අනිත් එක කොරෝනා වලිනුත් හොදට පරිසිසම් වෙන්න එපැයි. ඒ නිසා මට වැඩට යන්නත් බයයි. අපිටත් හැදෙන්න පුළුවන්නේ.”

“දරුවෝ දෙන්නෙක් අක්කා ළග නවත්තලා තමයි මේ රස්සාව කරන්නේ. පොඩ්ම දුව මං ලග ඉන්නවා. එයාට අවරුදු 3යි. ඒ හින්දා පවුල් දෙකක් බලන්න ඔනේ. අක්කලාගේ ගෙදරටත් සල්ලී යනවන්නේ මම. (2020) මාර්තු මාසේ ඉදං ආදායම වැටුණා කියන්නේ කහට එකක්වත් බොන්න බැරි තරමට අසරණ වුණා.

ඇදිරිනීති කාලේ දුවට අසනීප වුණා. අතේ සතයක් තිබ්බේ නෑ බෙහාත් ටිකක් ගන්න. ආණ්ඩුවේ ඉස්පිරිතාලෙට මුලින්ම ගේන්න එපා කිව්වා. ප්‍රයිවට් බෙහෙත් ගන්න සල්ලී ටිකක් දෙන්න කෙනෙක් හිටියේ නෑ. ගිහිල්ලා වැඳ වැටුණා මගේ අයිසා ගාව රුපියල් 2000ක් ඉල්ලලා. එයා දුන්නේ නෑ.

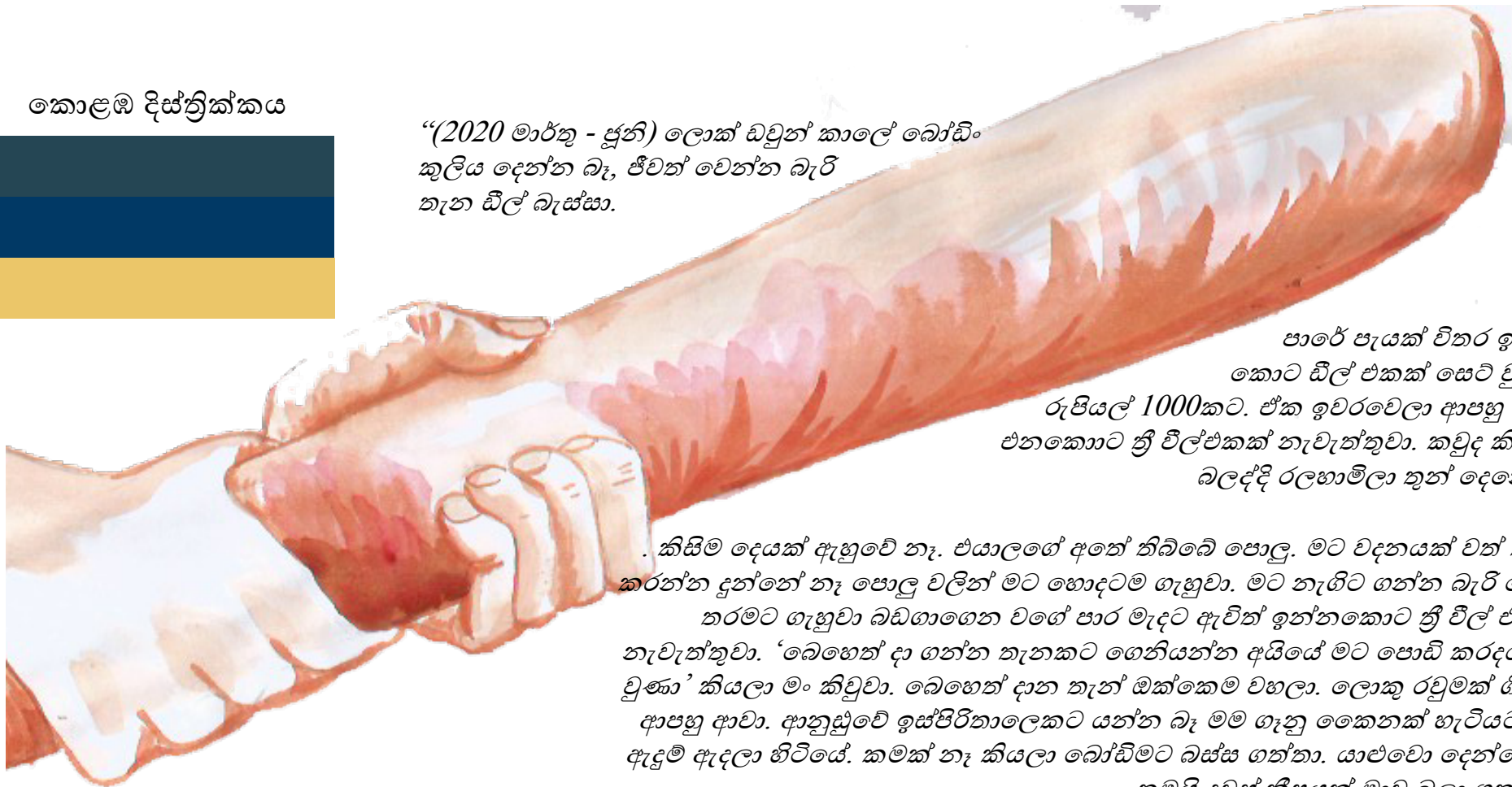
අන්තිමට දුවට අමාරු වෙලා මහ ඉස්පිරිතාලේ නැවැත්තුවා. ටිකටි කපනකොට ෆාමසියෙන් ගන්න බෙහෙත් ලියලා දුන්නා. ඒවා ටික වත් ගත්තේ නෑ.

සති දෙකක් තිබ්බා (2020) අප්‍රේල් මාසේ කන්න කිසිම දෙයක් නැතුව. අහල පහල ගෙවල් වලින් කෑම ටික ටික දුන්නා. එහෙම තමයි ජීවත් වුණේ.”

කොළඹ දිස්ත්‍රික්කය

“(2020 මාර්තු - ජූනි) ලොක් ඩවුන් කාලේ බෝඩිං කුලිය දෙන න බෑ, ජීවත් වෙන න බැරි නැන ඩීල් බැස්සා.

පාරේ පැයක් විතර ඉන්න කොට ඩීල් එකක් සෙට් වුණා. රුපියල් 1000කට. ඒක ඉවරවෙලා ආපහු පරට එනකොට ත්‍රී වීල් එකක් නැවැත්තුවා. කවුද කියලා බලද්දී රලහාමීලා තුන් දෙනෙක්.

කිසිම දෙයක් ඇහුවේ නෑ. එයාලගේ අතේ තිබ්බේ පොලු. මට වදනයක් වත් කතා කරන්න දුන්නේ නෑ පොලු වලින් මට හොදටම ගැහුවා. මට නැගිට ගන්න බැරි වෙන තරමට ගැහුවා බඩගාගෙන වගේ පාර මැදට ඇවිත් ඉන්නකොට ත්‍රී වීල් එකක් නැවැත්තුවා. ‘බෙහෙත් දා ගන්න තැනකට ගෙනියන්න අයිියේ මට පොඩි කරදරයක් වුණා’ කියලා මං කිවුවා. බෙහෙත් දාන තැන් ඔක්කෙම වහලා. ලොකු රවුමක් ගිහින් ආපහු ආවා. ආනුඬුවේ ඉස්පිරිතාලෙකට යන්න බෑ මම ගැනු කෙනෙක් හැටියටනේ ඇදුම් ඇදලා හිටියේ. කමක් නෑ කියලා බෝඩිමට බස්ස ගත්තා. යාළුවො දෙන්නෙක් තමයි දවස් කීපයක් මාව බලා ගත්තේ.

ඊට පස්සේ දෙවැනි පාරත් මම ඒ කරදරේ බැලුවේ නෑ ජීවත් වෙන ඕනේ නිසා පාරට ගියා. රැ 2ට විතර මම ගිහිල්ලා ඉන්නකොට පොලිස් ජීප් එක ආවා. පොලිසිය බැහැලා පොලු ගන්නකොටම මම දෙපාරක් හිතුවේ නෑ දිවුවා. කළුවරේ රේල් පාරේ දුවගෙන එනකොට මම වැටුණා. එතනදී දණහිස තුවාල වෙලා හුගාක් අමාරු වුණා, ඇයි බෙහෙත් දා ගන්න තැන් වහලනේ.”

කොළඹ දිස්ත්‍රික්කය

“කුලියට මාලිගාවත්තේකාමරේක මමයි පුතයි ඉන්නේ. (2020 මාර්තු - ජූනි) ලොක් ඩවුන් කාලේ මේ පැත්තේ හමුදාව දාලා හිටියේ එළියට වත් බහන්න බෑ.

මට ඔලුවේ කැක්කුමක් ඇවිත් මාවයි, පුතාවයි නිරෝධයනයට යැවුවා (2020) අප්‍රේල් මාසේ නිරෝධයනයට ගිය කාලේ හොඳයි. එතනදි කන්න බොන්න ලැබුණා. හැබැයි කොරොනා තිබ්බේ නෑ. ඒ හින්දා අපිව ගෙදර එව්වා. ගෙදර ගෙයවනව කියලා අපිට දැනුම් දුන්න වෙලේ මට හිතා ගන්න බැරි වුණා මොකද කරන්නේ කියලා. එළියට ඇවිත් මේ දරුවෙකුත් එක්ක කන්න බොන්න දෙයක් නැතුව කොහාමද ජීවත් වෙන්නේ කියලා බය හිතුණා.

ගෙදර ළග කඩෙන් ණයට මැගී අරගෙන පුතාට දුන්නා. එයා ඉතුරු කළොත් මම කනවා. ඒ දවස් වල අපි පුදුම දුකක් වින්දේ වූටි කාමරයක් ඇතුලෙ කන්න බොන්නවත් නැතුව කොටු වෙලා වගේ හිටියේ. ඉස්කෝලේ තිබ්බනං පුතාව ඉස්කෝලේ යවලා මොනා මොකක් හරි බිස්නස් එකක් කර ගන්නවා.

රට ඇරියට පස්සේ පොඩි පොඩි ඩීල් කරා. රුපියල් 200ට 300ට කටට ගන්න ඒවත් කරනවා. වැඩිය ඩීල් එන්නේ නෑනේ. ඉස්සර නං කටට ගන්න එක කලේ නෑ. දැං ඉතිං බෑ කියන්න බෑ ඉල්ලන දෙයක් දෙනවා.

(2020) දෙසැම්බර් මාසේ පිට්ටනියට ඩීල් එකක් ආවා, මම රුපියල් 200ක් ඉල්ලුවා. 100ක් තමයි දෙන්න පුළුවන් කිව්වේ. මං කිව්වා 100ට කරන්න බෑ පුතාගේ ඔන් ලයින් පංති වලටම දවසට 100ක් විතර යනවා. ‘වේස ගැනි තොගේ පුතා රජ කරන්නද හිතාගෙන ඉන්නේ’ කියලා මට බැනලා, පයින් ගහලා එයා ගියා.

මම ගුවන් කාගෙන, සල්ලින් නැතුව ගෙදර ගියා මැගී එකක් ණයට අරගෙන”.

පුත්තලම දිස්ත්‍රික්කය

“ඒක ලොකු වත්තක්. බොතල් කටු ගහලා උස තාප්ප බැඳලා තියෙන්නේ. තට්ටු දෙකේ ගෙදරක්. කුක්ලෝ ඇති කරනවා එහේ. සත්තු බලා ගන්නත කිව්වා. ගේ අස් කරලා අතු ගාන්න කිව්වා. ඊට පස්සේ හවස් වෙන කොට පිරිමි ගොඩක් ආවා. එයාලා බීලා පාවි ආනවා. බයිට් හදන්න ඉඩු ගෙනත් දුන්න.

ඊට පස්සේ උඩ කාමරේකට මාව අඩගහලා එයාලට ඕනේ ඕනේ විදියට ඉන්න කිව්වා. කටට දෙන එකට තමයි මම කැමතිම නැත්තේ. ඒත් ඒකත් කරන්න වුණා. කොන්ඩම් නැතුව තමයි එයාලා හිටියේ. මම අකමැති වුණා කියලා එයාල ගනන් ගත්තෙ නෑ,

පැය තුන හතරේ වද දෙනවා එක්කෙනෙක්. මේ වාගේ දවස් 4ක් විතර හිටියා. ඊට පස්සේ මං මහත්තයට කිව්වා ගෙදර යන්න ඔනේ සල්ලි දෙන්න කියලා. තව ටික දවසක් ඉන්න කිය කිය මාව මග ඇරියා. අන්තිමට මම එතනින් පැනලා ආවා සල්ලිත් නැතුව. ඉස්සර නම් විස්සක් විසි දෙකක් වගේ හොයනවා මාසෙටම, ගෙවල් කුලී ගෙවන්න ඕන කන්න බොන්න ඕන ළමයි ඉස්කෝලේ අරින්න ඕන. අම්මාට බෙහෙත් අරන් දෙන්න ඕනේ.”

නදීතා

පුත්තලම දිස්ත්‍රික්කය

“කොරෝනා කාලයට කලින් මට රස්සාව කරගන්න පුළුවන් පුතාව මොන්ට්සෝරියට දාලා. දවසට අටදාහක් හොයපු වෙලාවල් තිබ්බා. නමුත් කොරෝනා ආවට පස්සේ (2020) අප්‍රේල් මාසේ වගේ ඉදන් සෙක්ස් වලට ඉල්ලුමක් නැහැ.

කොරෝනා බෝවෙයි කියලා හැමෝම බයයි නේ. ගෙදර තමා හිටියේ. ඒත් කන්න බොන්න නැතුව ජීවත් වෙත් බෑනේ. ඒ නිසා මම තීරණය කරා ගෙදරට කස්ටමර්ස්ලව ගෙන ගන්න. නමුත් දවල්ට මුකුත් කරන්න බැරි වුණා, පුතා ඉන්නවානේ. පුතාව නිදි කරලා රූට තමයි එකක් දෙකක් කර ගත්තේ.

සමහර දවස් තිබුණා කන්න කිසිම දෙයක් නැති. ගේ ළග වත්තකින් කුරුමිබා ගෙඩි කඩා ගෙන පුතයි මමයි කෑවා. එයා පොඩි නිසා බත් අඩු එක දැනෙන්නේ නෑ. හාල් මීටක්වත් නැති වුණාම මම දන්න කස්ටමර් කෙනෙක්ට කෝල් කරලා අහනවා එන්න පුළුවන්ද කියලා. එහෙම ආවෙත් ඉතිං කියක් හරි හොයා ගන්නා. ආදායම හොදටම අඩු වුණා.

දැං නං ජීවත් වෙන්නේ හරිම අමාරුවෙන්. පුතාවත් මොන්ට්සෝරියෙන් අස් කර ගන්නා. සල්ලි නෑ ගෙවන්න. යුනිෆෝම් එකට, පොත් වලට, අරකට, මේකම හැම එකටම සල්ලි දෙන්න ඕනේ. මාසෙටත් 2000ක් ගෙවන්න ඕනේ. බිස්නස් නැති නිසා මට ඒවා ගෙවන්න අමාරුයි.”

ශානි

පුත්තලම දිස්ත්‍රික්කය

“කොරෝනා ආවට පස්සේ ඇත්තටම මග දරුවෝ ජීවත් කරවන්න විදිහක් නැතුව හිටියා. මම දරුවන්ව ජීවත් කරන්න දේවාලය ගාවට හිඟා කෑවා. එහෙම කීයක් හරි හොයාගෙන ඒක හාල් කිලෝ එකයි ලාම්පුනෙල් ගත්තහම ඒක ඉවරයි.

දරුවන්ව ඉස්කෝලේ යවා ගන්න විදිහක් නැති වුණ නිසා බිස්නස් කිසිම දෙයක් කරන්න බැරිවුණා. මං ඇත්තටම මාර දුකක් විදින්න මගේ දරුවොත් එක්ක කන්න බොන්න නැතුව. සීනි දාලා තේ එකක් ගෙදර හඳපු කාලයක් මතක නෑ.

මට දරුවෝ පස් දෙනෙක් ඉන්නවා, කොරෝනා ආපු නිසා කන්න බොන්න දෙන්න මට බැරුව ගියා. ඒ නිසා දරුවෝ දෙනෙත් මහණ කලා. ඒත් එක්ක තවත් දරුවෙක් පන්සලේ ගිහින් නැවතුනා. කොරෝන දවස්වල ජීවත් කරවන්න විදිහක් නැති හින්දා තමයි දරුවෝ තුන් දෙනාම පන්සලට ගිහින් දුන්නේ.

දරුවෝ දෙන්නෙක් ගෙදර ඉන්නවා එක්කෙනෙක් ආබාධිත දරුවෙක් කනක් ඇහෙන්නෙ නෑ. එයාටත් මම බෙහෙත් කරනවා ප්‍රයිවට් බෙහෙත් ඉස්පිරිතාලෙකුත් කරනවා. ක්ලිනික් යන්න උනත් මා ගාව මුදල නෑ. ජීවත් වෙන්න ඒ තරම් දුකෙන්. මට දරුවන්ට කන්න දෙන්න ඉස්කෝලේ යවන්න පොත පතක් වත් ගන්න මුදලක් නැහැ.”

The woods are lovely, dark and deep,
But I have promises to keep,
And miles to go before I sleep,
And miles to go before I sleep.